

ע"פ 8400/20 - בוריס מילמן נגד מדינת ישראל, פלונית, פלונית

בית המשפט העליון

ע"פ 8400/20

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקש: בוריס מילמן

נגד

המשיבות: 1. מדינת ישראל
2. פלונית
3. פלונית

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת מיום 17.11.2020 (כב' השופטים א' קולה, ד'
צרפתי, ר' גלפז מוקדי) ב-תפ"ח 13777-01-20

תאריך הישיבה: כ' בכסלו התשפ"א (06.12.20)

בשם המבקש: עו"ד עלאאלדין עתאמנה
בשם המשיבה 1: עו"ד בתשבעאבגז

החלטה

1. לנוכח החלטת בית המשפט המחוזי ובהסכמה, המערער-המבקש מופיע בשמו המלא - בוריס מילמן.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום שבו יוחסו לו עבירות מין בשתי בנותיה של בת זוגו בהיותן קטינות בגילאי 6 עד 13
עמוד 1

שנים (כיום בנות 34). ביום 16.9.2020 לאחר ניהול משפט הוכחות הורשע המבקש בכלל העבירות והמעשים שיוחסו לו בכתב האישום (למעט מעשה אחד שפורט בסעיף 7 לכתב האישום) – מעשים מגונים ביחס לשתי המתלוננות בריבוי מקרים, ושיבוש מהלכי משפט; וכן אינוס בריבוי מקרים ביחס לאחת המתלוננות. ביום 17.11.2020 נגזר דינו של המבקש ל-13 שנות מאסר בפועל ועונשים נלווים. המבקש הגיש ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין והוא עותר לעיכוב ביצוע גזר הדין עד להכרעה בערעור.

נימוקי הערעור טרם הוגשו ואולם לטענת בא-כוח המבקש, לא זה העיקר בשלב הנדון. יש ליתן את הדעת בעיקר לכך שמעת ביצוע העבירות חלף זמן רב ובמשך כל השנים שעברו מאז, לא ביצע המבקש עבירה כלשהי; ועוד הדגיש בא-כוח המבקש, כי במהלך כל ההליך המשפטי היה המבקש משוחרר ויש בכך כדי להעיד על היעדר מסוכנותו. באת-כוח המשיבה מצידה, מתנגדת לבקשה. לדבריה, סיכויי הערעור אינם טובים, לא לעניין הכרעת הדין ולא לעניין גזר הדין. ועוד, לטענתה בשלב זה שלאחר מתן פסק הדין בעניינו של המבקש בבית המשפט המחוזי, אין להתייחס אליו כפי שהיה מעמדו קודם לכן, גם אם היה משוחרר.

לאחר שמיעת טיעוני באי-כוח הצדדים, לא ראיתי מקום לעכב את ביצוע גזר הדין. כפי שצוין, לעניין סיכויי הערעור טרם הוגשו נימוקים; ועם זאת, עיון בהכרעת הדין מעלה כי זו נשנת בעיקרה על ממצאים עובדיתיים וקביעות מהימנות. מדובר כאמור בעבירות מין שבוצעו בבנותיה של בת זוגו של המבקש, שהמבקש היה להן כאב, וזאת במשך 6 שנים ובתדירות יום יומית, בהיות המתלוננות שהן אחיות תאומות – כבנות 6 עד 13. בכל הזהירות ניתן לומר כי סיכויי הערעור ככל שזה נסוב על ההרשעה אינם מן המשופרים, ובהקשר זה ניצבת לפני המבקש משוכה גבוהה. זאת בהינתן ההלכה הידועה שלפיה לא בנקל תתערב ערכאת הערעור בממצאי עובדה ומהימנות שקבעה הערכאה הדיונית, שהיא ששמעה את העדים באופן בלתי אמצעי והתרשמה מהם. אינני מביעה עמדה בנוגע לסיכויי הערעור בנוגע לחומרת העונש, ככל שההרשעה תעמוד על כנה; אך גם אם תהיה התערבות במשך המאסר שהושת על המערער, דומה כי עדיין יהיה עליו לרצות מאסר ממושך. אי היענות לבקשה לעיכוב ביצוע לא תפגע אפוא בקיומו של הליך ערעורי הוגן. וכן ייאמר המובן מאליו, משהורשע המערער ונגזר דינו הוא איננו נהנה עוד מחזקת החפות. ועל אף שלחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות והיותו משוחרר במהלך המשפט ללא תנאים מגבילים נודע משקל, אין בכך כדי להכריע את הכף בנסיבות המקרה לעניין הבקשה לעיכוב ביצוע. סופו של דבר, הבקשה נדחית ושומה על המבקש להתייבב לריצוי מאסרו כפי שהורה בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ' בכסלו התשפ"א (6.12.2020).

ש ו פ ט ת